Proroctwo do ożywczego tchnienia z czterech wiatrów

Moment ożywienia

I powiedział On do mnie: Prorokuj do ducha [ożywczego tchnienia], prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu [tchnienie], i powiej po tych pobitych, aby ożyli- Ezech. 37:9, (BT).

Proroctwo do ożywczego tchnienia jest łatwe do przeoczenia podczas studiowania proroctwa o Dolinie Suchych Kości. W przebiegu wydarzeń wokół wersetu 9, kości zbliżają się do siebie, a w końcu pojawiają się ścięgna, ciało i skóra. Jednakże w ciałach nie było ożywczego tchnienia. Kolejnym logicznym krokiem byłoby, aby tchnienie życia wstąpiło w ciała, a one ożyłyby i wstały.

Jednak zamiast tego, w relacji znajduje się istotna przerwa, o proroczym znaczeniu, która zdaje się odnosić do bardzo konkretnego szczegółu dotyczącego ożywczego tchnienia – że tchnienie ma pochodzić „z czterech wiatrów”. Faktycznie, ta część proroctwa jest skierowana do ożywczego ducha, i odnosi się do jego konkretnego źródła.

Tchnienie symbolizuje duchową siłę życiową narodu Izraelskiego. Ożywające ciała reprezentują naród izraelski, który ostatecznie uznaje Boga jako swoją siłę i źródło swej mocy; Wszechmocnego i Jego władzę nad całym światem.

Uznanie przez Izrael ich suwerennego Boga będzie bezpośrednim wynikiem działania czterech wiatrów.

Ramy czasowe dla czterech wiatrów

Aby zrozumieć symbolikę czterech wiatrów, przyjrzyjmy się innym fragmentom Pisma Świętego, które używają tego samego wyrażenia. Poniższe fragmenty pomogą nam lepiej zrozumieć czas uwolnienia czterech wiatrów.

„Potem ujrzałem czterech aniołów stojących na czterech narożnikach ziemi, powstrzymujących cztery wiatry ziemi, aby wiatr nie wiał po ziemi ani po morzu, ani na żadne drzewo. I ujrzałem innego anioła, wstępującego od wschodu słońca, mającego pieczęć Boga żywego. Zawołał on donośnym głosem do czterech aniołów, którym dano moc wyrządzić szkodę ziemi i morzu: Nie wyrządzajcie szkody ziemi ni morzu, ni drzewom, aż opieczętujemy na czołach sługi Boga naszego” (Obj. 7:1-3). Z tego wynika, że wypuszczenie czterech wiatrów następuje pod koniec wieku, po całkowitym zapieczętowaniu świętych.

(Istnieją inne fragmenty, używające sformułowania „cztery wiatry”, które wydają się nie odnosić do czasów końcowych. Dotyczy to kilku fragmentów, które używają wyrażenia „cztery wiatry niebios”. Możliwe, że „cztery wiatry niebios” są czymś innymi niż „cztery wiatry”; a być może jeszcze inny pogląd jest bardziej prawidłowy i zostanie nam objawiony „poza zasłoną”).

Różne interpretacje znaczenia czterech wiatrów

Istnieje wiele interpretacji znaczenia tych czterech wiatrów. Tutaj rozważmy dwa różne punkty widzenia. Pierwszym z nich jest to, że cztery wiatry reprezentują końcową część czasu ucisku, czyli okres Armagedonu w czasie ucisku.

W proroctwach, „wiatr” często przedstawia wojnę. Wystąpienie czterech wiatrów może oznaczać totalną wojnę światową. Chociaż ziemia nie ma czterech narożników w dosłownym tego słowa znaczeniu, to jednak w ślad za Pismem Świętym mówimy o jej czterech głównych kierunkach. Wojna mająca swe źródło w czterech stronach świata może oznaczać, że będzie ona obejmować narody z wszystkich części ziemi. Pomimo że doświadczyliśmy już dwóch wojen światowych, to jednak całościowy charakter tego proroctwa może ukazywać przyszłą wojnę światową, której kulminacją będzie Armagedon.

Inny pogląd jest taki, że cztery wiatry dotyczą upadłych aniołów. W Piśmie Świętym niewiele jest napisane o upadłych aniołach. Jednakże dwa teksty, Judy 6 i 2 Piotra 2:4, wskazują, że upadli aniołowie są w „w mrocznych lochach, aby byli zachowani na sąd” (BW). Wskazuje to na fakt, że upadli aniołowie są teraz zachowani i w końcu zostaną uwolnieni, tak jak „cztery wiatry” z Objawienia 7:1 cytowanego powyżej.

Oba te poglądy wskazują, że czas na uwolnienie czterech wiatrów przypada na końcową fazę czasu ucisku, Armagedon. Harmonizuje to z okresem czasu, o którym mowa w proroctwie o Dolinie Suchych Kości, ponieważ mieści się ono między okresem, gdy Izrael staje się narodem, a chwilą, gdy uznaje on Boga Wszechmogącego. Możemy z tego wywnioskować, że uznanie Boga przez Izrael być może nastąpi w wyniku Armagedonu.

Dech wiary, który zostaje tchnięty w Izraela w wizji Doliny Suchych Kości, pochodzi z ostatecznych trudności czasu Armagedonu, w którym wszystkie narody będą zgromadzone przeciwko Izraelowi. Stanowić to będzie ostatnią część obecnego żniwa Wieku Ewangelii.

Jak dojdzie do uznania Boga przez Izrael?

Jak te ostateczne trudności ugruntują ich wiarę w Boga? Zwróćmy uwagę na następujące fragmenty:

„Knują spisek przeciwko Twojemu ludowi, zmawiają się przeciw tym, których strzeżesz” (Psalm 83:4).

Izrael nie zostanie całkowicie wyzwolony z ucisku, na co wskazuje prorok Zachariasz. „I zbiorę wszystkie narody do walki z Jeruzalemem. Miasto będzie zajęte, domy splądrowane, kobiety zhańbione. Połowa miasta pójdzie w niewolę, lecz resztka ludności nie będzie usunięta z miasta. Potem wyruszy Pan i będzie walczył z tymi narodami, jak zwykł walczyć w dniu bitwy” (Zach 14:2-3, BW). Pozwolenie na tę pozorną klęskę będzie miało pouczający wpływ na Izrael. Zrozumieją oni, że ich poprzednie zwycięstwa nie były osiągnięte przez ich własną siłę militarną, ale Bożą ręką. To uświadomienie sobie przez nich rozpaczliwej potrzeby Boga oznaczać będzie wielki punkt zwrotny dla Izraela, jako że Starożytni Święci będą wzbudzeni i użyci przez Boga do odwrócenia biegu bitwy (Mich. 5:5).

„Oto uczynię Jeruzalem upajającą czarą dla wszystkich postronnych narodów. Na Judę również ześlę doświadczenie w czasie oblężenia Jeruzalem. W owym dniu uczynię Jeruzalem ciężkim głazem dla wszystkich ludów. Każdy, kto go spróbuje podnieść, dotkliwie się pokaleczy. Wszystkie narody się zgromadzą przeciw niemu. W owym dniu – wyrocznia Pana – porażę każdego konia trwogą, a jeźdźca obłędem. Lecz na naród judzki spojrzę łaskawie, wszystkie zaś konie pogan porażę ślepotą” (Zach. 12:2-4).

„W owym dniu Pan będzie obroną mieszkańców Jeruzalem, a każdy z nich, kto jest słaby, będzie jak Dawid, a dom Dawida jak bóstwo, jak anioł Pański na ich czele. W owym dniu sprawię, że wszystkie ludy, które targnęły się na Jeruzalem, będą zniszczone” (Zach. 12:8-9).

„Wtedy Pan wyruszy do boju i będzie walczył przeciw ludom, jak niegdyś walczył w dniu bitwy” (Zach. 14:3).

„W owych czasach wystąpi Michał, wielki książę, który jest opiekunem dzieci twojego narodu. Wtedy nastąpi okres ucisku, jakiego nie było, odkąd narody powstały, aż do chwili obecnej. W tym czasie naród twój dostąpi zbawienia: ci wszyscy, którzy zapisani są w księdze” (Dan. 12:1).

„Ja bowiem jestem z tobą – wyrocznia Pana – by cię wybawić. Zgotuję zagładę wszystkim narodom, między którymi cię rozproszyłem, ciebie zaś nie wyniszczę. Ukarzę cię jednak sprawiedliwie i nie ujdziesz zupełnie bezkarnie” (Jer. 30:11).

„Zasadzę ich na ich ziemi, a nigdy nie będą wyrwani z ziemi, którą im dałem – mówi Pan Bóg twój” (Amos 9:15).

Proroctwa te ukazują Bożą obietnicę walki za Izrael, ale także Jego obietnicę, że da mu dobrobyt i przywróci bliską relację z Nim, aby stała się jeszcze bliższa.

W historii najnowszej mogliśmy wiele razy zaobserwować jak w cudowny, potężny sposób Izrael pokonał swoich wrogów. Izrael posiada obecnie jedną z najnowocześniejszych armii na świecie, pomimo nieustannych ataków i tego, że jest nowym narodem.

Ci, którzy obserwują wydarzenia na świecie (z proroczym okiem zrozumienia, że nasz Pan burzy królestwa tego świata, aby zrobić miejsce dla Królestwa Bożego), mogą wyraźnie zobaczyć, że Bóg walczy już za Izraela. Jednak wielu Żydów w Izraelu nadal nie uznaje Boga, a tym bardziej Jezusa jako swojego Mesjasza. W miarę pogarszania się sytuacji na świecie, proporcjonalnie wzrastać będą wspaniałe przykłady walki Boga w celu obrony swojego ludu. Boży interwencjonizm zakończy się wielką demonstracją Jego mocy poprzez rzeczywistość Armagedonu.

Ucisk jaki czeka Izrael wywołany będzie sprzymierzeniem się szeregu potężnych, światowych sił przeciwko maleńkiemu Izraelowi. To skłoni naród żydowski do spojrzenia w górę i modlenia się do Jahwe o wybawienie ich z niedoli. Oto relacja proroka Joela dotycząca tych wydarzeń:

> „Przed nim drży ziemia, niebiosa się trzęsą, słońce i księżyc ulegają zaćmieniu, a gwiazdy tracą swą jasność (…) Przeto (…) Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, i lament. Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty! Nawróćcie się do Pana Boga waszego! On bowiem jest łaskawy, miłosierny, nieskory do gniewu i wielki w łaskawości, a lituje się na widok niedoli. Kto wie? (…) Między przedsionkiem a ołtarzem niechaj płaczą kapłani, słudzy Pańscy! Niech mówią: Przepuść, Panie, ludowi Twojemu i nie daj dziedzictwa swego na pohańbienie, aby poganie nie zapanowali nad nami (…) I Pan zapalił się zazdrosną miłością ku swojej ziemi, i zmiłował się nad swoim ludem. Odpowiedział Pan: (…) Tego [nieprzyjaciela], co przychodzi z północy, oddalę od was (…) Nie lękaj się, ziemio! Raduj się i wesel, bo wielkie rzeczy uczynił Pan” (Joel 2:10-21).

Prorok Micheasz dodaje: „Gdy Asyryjczycy [ich inwazja za czasów Ezechiasza obrazuje najazd Goga] wpadną do naszego kraju i wkroczą do naszych pałaców, wtedy wystawimy przeciwko nim siedmiu pasterzy i ośmiu książąt z ludu” (Mich. 5:5). Odpowiadając na modlitwę Izraela o wybawienie, Bóg zainterweniuje z góry za pośrednictwem Kościoła w chwale i wzbudzi Starożytnych Świętych tutaj na ziemi. Oni wybawią Izrael od niebezpieczeństwa i pokażą mu, że Jezus jest ich Mesjaszem i że On jest pośrednikiem ich zbawienia.

W ten sposób wypełni się proroctwo Zachariasza: „Na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalem wyleję Ducha pobożności. Będą patrzeć na tego, którego przebili, i boleć będą nad nim, jak się boleje nad jedynakiem, i płakać będą nad nim, jak się płacze nad pierworodnym” (Zach. 12:10).

> „Dlatego oto idą dni, mówi Pan, że już nie będzie się mówić: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów izraelskich z ziemi egipskiej! Lecz: Jako żyje Pan, który wyprowadził synów izraelskich z ziemi północnej, ze wszystkich ziem, do których ich wygnał, i sprowadzę ich z powrotem do ich ziemi, którą dałem ich ojcom!” (Jer. 16:14-15, BW).

Cudem wybawienia Izraela będzie nie tylko sprowadzenie ich z powrotem do ziemi izraelskiej, ale także przywrócenie do Boga. Wydarzenia te będą niezwykłe i obserwowane na całym świecie. „Tak okażę się wielkim i świętym, tak ukażę się oczom wielu narodów: wtedy poznają, że Ja jestem Pan” (Ezech. 38:23).

Wnioski

> „I tak będą oni moim ludem, a Ja będę ich Bogiem” (Ezech. 11:17-20).

Chociaż Bóg już teraz walczy za Izrael, to jednak jest to widoczne tylko dla tych, których oczy są już otwarte przez wiarę w proroctwo. Proroctwo do ożywczego tchnienia z czterech wiatrów jest jeszcze przyszłością i zapoczątkuje kulminacyjną fazę czasu ucisku. To wydarzenie rozpocznie proces pojednania Izraela z Bogiem ich ojców. Izrael jako naród wreszcie uzna, że ich siła pochodzi od Boga, a ich Mesjaszem jest Jezus. Wtedy zdecydowanie pójdą za Jezusem i prawdziwie poznają Boga.

Stein Benjamin